

ב"ל (נצרת) 38459-11-11 - שלהבת דרעי נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (נצרת) 38459-11-11 - שלהבת דרעי נ' המוסד לביטוח לאומי מחוזי עבודה נצרת
ב"ל (נצרת) 38459-11-11

שלהבת דרעי

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י המחלקה המשפטית

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

[30.01.2013]

כב' השופט מירון שוורץ

נציג ציבור (עובדים) מר מוחמד אבו אחמד

נציג ציבור (מעבידים) מר ישראל פרידמן

פסק דין

1. התובעת הגישה תביעה כנגד החלטת הנתבע מיום 1.2.11, בה נדחתה תביעתה לתשלום גמלת שמירת היריון בהתאם לסעי' 58 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב] התשנ"ה-1995 (להלן: "החוק"). הנימוק לדחייה, היה כי התובעת לא הייתה במצב רפואי שנבע מההיריון ואשר סיכן אותה או את עובריה, כדרישת הוראות החוק. התקופה הרלוונטית לתביעה שבפנינו, היא התקופה מיום 17.11.10 - המועד הראשון בו הומלץ לתובעת על שמירת היריון, ועד מועד הלידה.
- ביום 17.4.12 הסכימו הצדדים על מינוי מומחה רפואי מטעם בית הדין, אשר ייתן חוות דעת מטעמו בשאלת קיומם של התנאים הקבועים בחוק, לעניין שמירת היריון במקרה הנדון.
2. להלן עובדות המקרה, כפי שהוסכמו בין הצדדים ופורטו בהחלטה למינוי מומחה:
א. התובעת ילידת 14.5.78.

- ב. בזמן ההיריון, עבדה התובעת כדיילת אוויר בחברת אל-על.
- ג. הריונה של התובעת החל כמפורט באישור הרפואי מ-22.5.2010.
- ד. עבודתה של התובעת כדיילת אוויר הופסקה על ידי אל-על ב-7.9.10, ומאז הועסקה במשרדי אל-על בחיפה בימים א-ה משעה 8:15-17:00.
- ה. התובעת עבדה עבודה משרדית בתקופה זו מול מחשב וטלפון.
- ו. התובעת המציאה אישור שלפיו הומלץ לה להיות בשמירת היריון החל מ-17.11.2010 ועד הלידה.
- ז. לנוכח מגוריה של התובעת ביישוב אלמגור, הרי שהעבודה במשרדי אל-על בחיפה, דרשה ממנה נסיעה ברכבה הפרטי מאלמגור לתחנת הרכבת בעכו - נסיעה שנמשכה כ-45 דקות, ומשם המשיכה התובעת ברכבת מעכו לחיפה בנסיעה שנמשכה כ-20-25 דקות ומשם הלכה התובעת למשרדי אל על ברגל, הליכה שנמשכה כ-10 דקות.
3. ביום 9.10.12 ניתנה החלטה לפיה נתבקשה מומחית מטעם בית הדין - ד"ר שפרה זהר, לתת חוות דעתה בתביעה הנדונה, בהתאם לעובדות שנקבעו לעיל, בשאלה האם התקיימו אצל התובעת התנאים הקבועים בסעי' 58 לחוק, אשר קובע כדלקמן:
- "שמירת היריון - היעדרות מעבודה בתקופת ההיריון המתחייבת בשל אחד מאלה:
- (1) מצב רפואי הנובע מההיריון והמסכן את האישה או את עובריה, הכל בהתאם לאישור רפואי בכתב;
- (2) סוג העבודה, מקום ביצוע העבודה או אופן ביצוע העבודה מסכנים את האישה בשל היותה בהיריון, או את עובריה..."
4. חוות דעתה של ד"ר זהר נתקבלה בבית הדין והועברה לצדדים.
- בחוות דעתה קבעה ד"ר זהר את הדברים הבאים:
- "האבחנה האולטימטיבית במקרה שלנו לסימפיוזיס לא בוצעה. לא נעשה צילום רנטגן, לא בוצע אולטראסאונד למפרק ולא MRI. האבחנה נעשתה על סמך הסימפטומים בלבד והייתה טרום לידה.
- לפי חוות דעתו של ד"ר רחמימוב, מנהל היחידה לניתוחי עמוד השדרה, אמנם מדובר בסימפיוזיס, אך שבא לביטוי ברגישות למישוש וללא גרעין נוירולוגי.
- לפי האמור לעיל, הכאבים מחמירים עם התקדמות ההריון לכן לדעתי יש לתת אישור לשמירת ההריון מהביטוח הלאומי רק מהשבוע ה-34 כלומר מה-16.1.2011 מועד בו נראתה על ידי ד"ר רחמימוב ועד הלידה.
- הכאבים באזור הפוביס שכיחים מהטעמים שהוזכרו לעיל וגם המומחה לעמוד השדרה מציין שיש רגישות למישוש, אך אין גרעין נוירולוגי.

- בכאב המדובר יש סכנה לאם רק בשלבי ההריון המתקדמים".
5. הצדדים התבקשו בהחלטה מיום 31.12.12 להודיע לבית הדין מה עמדתם בתביעה בהתייחס לחוות הדעת וכן אם יש בדעתם להגיש סיכומים בכתב. כן צוין בהחלטה כאמור, כי העדר תגובה ייחשב כהודעה מטעם אותו בעל דין כי אינו מעוניין להגיש סיכומים והוא מסכים למסקנה העולה מחוות דעתו של המומחה, ולמתן פסק דין בהתאם.
6. כפי העולה מן הסיכומים שהגישו הצדדים, הרי שהנתבע אימץ את חוות דעתה של ד"ר זהר והודיע כי החליט לאשר את תביעתה של התובעת לגמלת שמירת הריון החל מיום 16.1.11 ועד ליום 19.2.11. כן ביקש הנתבע לדחות את תביעת התובעת לגמלה מיום 17.11.10 ועד ליום 15.1.11.
- התובעת, לעומת זאת, כפי העולה מסיכומיה מיום 14.1.13, אינה מקבלת את עמדת המומחית כאמור, ומבקשת להכיר בתקופת שמירת ההריון החל ממועד האישור הראשון מיום 17.11.10. עיקרי טענות התובעת בסיכומיה הינם כדלקמן:
- א. התובעת מפנה בשנית את בית הדין לקביעותיו של ד"ר בן שלמה וכן טוענת כי העובדה שלא הופנתה לבדיקות אשר יובילו באופן ישיר לבחינת השאלה האם מדובר בסימפיוזיוליזיס או מדיאסטזיס איננה אמורה להיות לה לרועץ וזאת לאחר ששני רופאים הורו לה לנוח בבית.
- ב. התובעת מוסיפה וטוענת בסיכומיה כי במהלך תקופת ההריון סבלה מכאבים במשך זמן רב אשר מנעו ממנה ללכת לעבודתה, ומפנה לשני פסקי דין בהם הכירו בתי הדין לטענתה, בכאבים ובסבלה של האישה ההרה כעילה לאישור גמלת שמירת הריון. כן מוסיפה התובעת כי אינה סבורה שעליה להיפגע, רק משום שלא הופנתה להדמייה מסוג כלשהו ע"י הרופא המטפל, ואף לא הופנתה ע"י המוסד לביטוח לאומי לביצוע בדיקה כזו, שהרי אילו ידעה שעליה לבצע בדיקות שכאלה, היתה מבצעת אותן.
- דין והכרעה -
7. המסקנה העולה מחוות דעתה של המומחית שמונתה מטעם בית הדין, היא כי מצבה של התובעת עלה בקנה אחד עם דרישת החוק לעניין שמירת הריון, רק בשלבים המאוחרים של ההריון. המומחית קובעת כי "בכאב המדובר יש סכנה לאם רק בשלבי ההריון המתקדמים", תוך שהיא מבססת את המועד שנקבע על ידה, על סמך מועד הבדיקה אצל ד"ר רחמימוב, אשר בוצעה בשלבי ההריון המתקדמים, ולא על קביעות מוקדמות יותר. חוות הדעת מנומקת ומבוססת כראוי, והיא ברורה וחד משמעית.

8. באשר לפסקי הדין אליהם מפנה התובעת, נציין כי מדובר במקרים שונים לחלוטין מן המקרה הנדון. אין דינה של התובעת, כדינה של זבנית הנדרשת לעמוד על רגליה למשך כל היום, ואין דינה של התובעת כדינה של עובדת הסובלת מבעיה רפואית (דליות) אשר נקבע כי עשויה היתה להביא למצב אשר יש בו כדי לסכן את האשה ההרה. דרישתה של התובעת, כפי העולה מסיכומיה, להכיר באשה כעומדת בדרישות החוק לעניין שמירת הריון גם אם "רק סובלת מכאבים", אינה אפשרית, שכן הוראות החוק ברורות לעניין זה, ואין בסמכותו של בית הדין לפרש, כציפיית התובעת, את הוראות החוק באופן שונה לחלוטין מן הלשון הברורה והמפורשת הקבועה בסעיף הרלוונטי.
9. אשר לטענות התובעת כי לא פנתה לביצוע בדיקות הדמייה בעת המתאימה שכן הסתמכה על המלצות הרופאים לנוח בבית, נפנה לקביעות בית הדין הארצי לעבודה בעב"ל (ארצי) 1250/02 המוסד לביטוח לאומי - קדוש, ניתן ביום 22.6.04, שם נקבעו הדברים הבאים:
- "בעניין הק חידשנו הלכה, בקבענו, כי "אם מחליט פקיד התביעות, בהסתמך על חוות דעת הרופא המוסמך לדחות את התביעה, הרי שגם אם המבוטחת נעדרת מעבודתה עקב הסתמכותה על אישור שמירת ההריון שניתן לה, עליה להיות מודעת לכך, כי על פקיד התביעות לבדוק את הצידוק הרפואי להיותה בשמירת ההריון ושאפשר שתביעתה תדחה חרף הסתמכותה על האישור הרפואי שבידה".
10. חוות דעתו של המומחה מטעמו של בית הדין היא בבחינת "אורים ותומים" לבית הדין בתחום הרפואי וככלל, בית הדין מייחס משקל מיוחד לחוות הדעת המוגשת לו על ידי המומחה מטעמו, יסמוך ידו עליה ולא יסטה מקביעותיו אלא אם כן קיימת הצדקה עובדתית או משפטית יוצאת דופן לעשות כן (ראו דב"ע נו 244-0 המוסד לביטוח לאומי נ' יצחק פרבר, ניתן ביום 26.2.1997, עב"ל 1035/04 דינה ביקל נ' המוסד לביטוח לאומי, ניתן ביום 6.6.2005).
11. במקרה דנן, לא מצאנו כל סיבה לסטות מן הכלל האמור, ולפיכך, אנו מאמצים את חוות הדעת של המומחית, כך שתביעתה של התובעת לגמלת שמירת הריון מתקבלת באופן חלקי, ביחס לתקופה מיום 16.1.11 ועד מועד הלידה, כפי העולה גם מהסכמת הנתבע בהודעתו מיום 6.1.13. מנגד, תביעת התובעת ביחס לתקופה מיום 17.11.10 ועד ליום 15.1.11 - נדחית מהטעמים שפורטו לעיל.
12. לצדדים נתונה הזכות לערער על פסק דין זה בפני בית הדין הארצי לעבודה בירושלים, תוך 30 יום מקבלת פסק הדין.
13. בנסיבות העניין, אין צו להוצאות.
- ניתן היום, י"ט שבט תשע"ג (30 ינואר 2013), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.